

UREDBA (EU) št. 514/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. aprila 2014****o splošnih določbah o Skladu za migracije, azil in vključevanje ter o instrumentu za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 78(2), člena 79(2) in (4), člena 82(1), člena 84 in člena 87(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Namen politike Unije na področju notranjih zadev je ustvariti območje svobode, varnosti in pravice, ki je območje brez notranjih meja, v katerega ljudje lahko svobodno vstopajo, se v njem gibajo, živijo in delajo, prepričani, da so njihove pravice v celoti spoštovane in da jim je zagotovljena varnost, ob upoštevanju skupnih izzivov, kot so razvoj celovite politike Unije na področju priseljevanja, ki bi okrepila konkurenčnost in socialno kohezijo Unije, vzpostavitev skupnega evropskega azilnega sistema, preprečevanje nevarnosti resnega in organiziranega kriminala ter boj proti nezakonitemu priseljevanju, trgovini z ljudmi, kibernetiski kriminaliteti in terorizmu.
- (2) Treba je sprejeti celovit pristop k perečim vprašanjem migracij in prošelj za azil ter k upravljanju zunanjih meja Unije, pri čemer se v celoti spoštujeta mednarodno pravo in pravo človekovih pravic, vključno glede ukrepov, ki se izvajajo v tretjih državah, kaže solidarnost med vsemi državami članicami ter izkazuje zavedanje, da je treba spoštovati obveznosti posameznih držav v postopku zagotovitve jasno opredeliti naloge.
- (3) Sredstva Unije, namenjena financiranju razvoja področja svobode, varnosti in pravice, bi morala ustvariti dodano vrednost za Unijo in biti jasen znak solidarnosti in delitve pristojnosti, ki sta nujno potrebni pri odzivanju na skupne izzive.
- (4) Skupni okvir bi moral zagotavljati potrebno skladnost, poenostavitev in usklajeno izvajanje tega financiranja na vseh zadevnih področjih politik.
- (5) Poraba sredstev na tem področju, bi morala biti usklajena, da bi zagotovili dopolnjevanje, učinkovitost in prepoznavnost ter dosegli proračunske sinergije.

⁽¹⁾ UL C 299, 4.10.2012, str. 108.

⁽²⁾ UL C 277, 13.9.2012, str. 23.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. marca 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. aprila 2014.

- (6) Skupni okvir bi moral določiti načela pomoči in opredeliti pristojnosti držav članic in Komisije pri zagotavljanju uporabe teh načel, vključno s preprečevanjem in odkrivanjem nepravilnosti in goljufij.
- (7) Takšno financiranje Unije bi bilo učinkovitejše in bolj namensko, če bi sofinanciranje upravičenih ukrepov temeljilo na strateškem večletnem načrtovanju programov, ki bi ga v dogovoru s Komisijo pripravila vsaka država članica.
- (8) Ukrepe v in v zvezi s tretjimi državami, za katere se namenja pomoč v okviru posebnih uredb, kakor so opredeljene v tej uredbi (v nadaljnjem besedilu: posebne uredbe), bi bilo treba sprejeti v sinergiji in skladu z drugimi ukrepi zunaj Unije, za katere se namenja pomoč iz instrumentov zunanje pomoči Unije, tako geografskih kot tematskih. Pri izvajanju takih ukrepov bi si bilo zlasti treba prizadevati za popolno skladnost z načeli in splošnimi cilji zunanjega delovanja in zunanje politike Unije, povezano z zadevno državo ali regijo. Ti ukrepi ne bi smeli biti podpora ukrepom, ki so neposredno usmerjeni v razvoj, po potrebi pa bi morali dopolnjevati finančno pomoč iz instrumentov zunanje pomoči. Upoštevati bi bilo treba načelo skladnosti politike za razvoj, kakor je določeno v odstavku 35 Evropskega soglasja o razvoju. Pomembno je tudi zagotoviti, da je izvajanje nujne pomoči skladno s humanitarno politiko Unije in jo po potrebi dopolnjuje ter upošteva humanitarna načela, določena v Evropskem soglasju o humanitarni pomoči.
- (9) Zunanje delovanje bi moralo biti dosledno in skladno, kakor je določeno v členu 18(4) Pogodbe o Evropski uniji (PEU).
- (10) Pred pripravo večletnih programov, namenjenih doseganju ciljev financiranja Unije, bi morale države članice in Komisija z dialogom o usmeritvi vzpostaviti usklajeno strategijo za vsako posamezno državo članico. Po končanem dialogu o usmeritvi bi morala vsaka država članica Komisiji predložiti nacionalni program, v katerem bi bilo opredeljeno, kako namerava doseči cilje iz zadevne posebne uredbe za obdobje 2014–2020. Komisija bi morala preveriti, ali je nacionalni program skladen z omenjenimi cilji in sklepi dialoga o usmeritvi. Poleg tega bi morala Komisija preveriti, ali je razdelitev sredstev Unije med posamezne cilje skladna z najnižjem deležem, določenim za posamezen cilj v zadevni posebni uredbi. Države članice bi morale imeti možnost, da odstopajo od teh najnižjih deležev, pri čemer bi morale v nacionalnem programu navesti vzroke za to odstopanje. V primeru, da razlogi, ki jih navede zadevna država članica, ne štejejo kot ustrezni, lahko Komisija zavrne odobritev nacionalnega programa. Komisija bi morala Evropski parlament redno obveščati o rezultatih dialogov o usmeritvi, celotnem postopku načrtovanja, vključno s pripravo nacionalnih programov in skladnostjo, kar vključuje tudi spoštovanje najnižjih deležev, določenih za posamezen cilj v zadevnih posebnih uredbah, kakor so opredeljeni v tej uredbi in izvajanju nacionalnih programov.
- (11) Opraviti bi bilo treba vmesni pregled strategije, s čimer bi zagotovili ustrezno financiranje v obdobju 2018–2020.
- (12) Države članice bi morale v skladu z načelom sorazmernosti in potrebo po zmanjšanju upravnega bremena skleniti partnerstva z zadevnimi organi in subjekti ter pripraviti in izvajati svoje nacionalne programe v celotnem večletnem obdobju. Države članice bi morale zagotoviti, da ni nasprotja interesov med partnerji v različnih fazah načrtovanja. Vsaka država članica bi morala ustanoviti odbor za spremljanje nacionalnega programa ter mu pomagati pri ocenjevanju izvajanja in napredka pri doseganju ciljev iz programa. Vsaka država članica bi morala biti odgovorna za določitev praktičnih vidikov ustanovitve odbora za spremljanje.
- (13) Upravičenost izdatkov v okviru nacionalnih programov bi bilo treba določiti z nacionalnim pravom ob upoštevanju skupnih načel iz te uredbe. Določiti bi bilo treba začetni in končni datum upravičenosti izdatkov, da bi se zagotovila enotna in nepristranska pravila za nacionalne programe.
- (14) S tehnično pomočjo bi bilo treba državam članicam omogočiti, da podprejo izvedbo svojih nacionalnih programov in pomagajo upravičencem izpolnjevati obveznosti ter upoštevati pravo Unije. Kadar je ustrezno, bi lahko tehnična pomoč krila stroške, ki jih imajo pristojni organi v tretjih državah.

- (15) Za zagotovitev primerne okvira za hitro zagotavljanje nujne pomoči bi morala ta uredba omogočati podporo ukrepom, za katere so odhodki nastali še pred vlogo za takšno pomoč, vendar ne pred 1. januarjem 2014, v skladu z določbo iz Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ki omogoča takšno prožnost v ustrezno utemeljenih izjemnih primerih. Pomoč lahko v ustrezno utemeljenih primerih predstavlja 100 % upravičenih izdatkov, kadar je to bistveno za izvedbo ukrepa, zlasti če je upravičenec mednarodna ali nevladna organizacija. Ukrepe, ki se financirajo na podlagi nujne pomoči, bi bilo treba izvajati neposredno na podlagi izrednih razmer in ne bi smeli nadomestiti dolgoročnih naložb držav članic.
- (16) Sprejete odločitve v zvezi s prispevkom iz proračuna Unije bi morale biti primerno dokumentirane, da bi ohranili ustrezno revizijsko sled.
- (17) Finančne interese Unije bi bilo treba v celotnem ciklu odhodkov zaščititi s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti, povračilo izgubljenih, napačno izplačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi upravne in denarne kazni v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012.
- (18) V okviru zaščite finančnih interesov Unije se lahko pregledi na kraju samem in revizije, ki jih izvajajo države članice, Komisija, Računsko sodišče in Evropski urad za boj proti goljufijam, ustanovljen s Sklepom 1999/352/ES, ESPJ, Euratom ⁽²⁾ (OLAF) v skladu z veljavnim pravom napovejo ali ne.
- (19) Namen nove strukture financiranja na področju notranjih zadev je poenostaviti veljavna pravila in zmanjšati upravno breme za upravičence. Ne glede na to bi morali nadzorni mehanizmi ostati učinkoviti, zato je pomembno opozoriti na veljavna pravila o zaščiti finančnih interesov Unije, ki določajo napovedane ali nenapovedane preglede na kraju samem in revizije.
- (20) Države članice bi morale sprejeti ustrezne ukrepe za zagotavljanje pravilnega delovanja sistema upravljanja in nadzora ter za kakovost izvajanja nacionalnih programov. V ta namen je treba oblikovati splošna načela in zahtevane naloge, ki bi jih morali izpolnjevati ti sistemi.
- (21) Da se zagotovi učinkovito in pravilno izvajanje nacionalnih programov, bi bilo treba določiti obveznosti držav članic glede sistemov upravljanja in nadzora, preprečevanja, ugotavljanja in popravljanja nepravilnosti ter kršitev prava Unije.
- (22) V skladu z načeli subsidiarnosti in sorazmernosti bi morale biti države članice tiste, ki so v prvi vrsti pristojne za izvajanje in nadzor nacionalnih programov prek sistemov upravljanja in nadzora. Podpora, zagotovljena v skladu s posebnimi uredbami, bi se morala izvajati v tesnem sodelovanju med Komisijo in državami članicami v skladu z načelom subsidiarnosti.
- (23) Države članice bi morale v celoti uporabljati znanje, strokovno znanje in izkušnje, ki so jih pridobili javni in/ali zasebni subjekti pri izvajanju predhodnih skladov na področju notranjih zadev.
- (24) Samo odgovorni organi, ki jih imenujejo države članice, dajejo primerno zagotovilo, da so bile pred dodelitvijo pomoči upravičencem iz proračuna Unije opravljene ustrezne kontrole. Zato bi bilo treba jasno določiti, da se iz proračuna Unije lahko krijejo samo izdatki, ki so jih izvedli imenovani odgovorni organi.
- (25) Določiti bi bilo treba pooblastila in pristojnosti Komisije za preverjanje učinkovitosti delovanja sistemov upravljanja in nadzora ter za poziv držav članic k ukrepanju.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

⁽²⁾ Sklep Komisije 1999/352/ES, ESPJ, Euratom z dne 28. aprila 1999 o ustanovitvi Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) (UL L 136, 31.5.1999, str. 20).

- (26) Proračunske obveznosti Unije bi bilo treba izvrševati na letni ravni. Za zagotavljanje učinkovitega upravljanja programov je treba določiti skupna pravila glede plačila letne razlike in končne razlike.
- (27) Plačilo predhodnega financiranja na začetku programov državam članicam zagotavlja sredstva, s katerimi upravičencem lahko pomagajo pri izvajanju programa, ko je ta odobren. Zato bil bilo treba sprejeti določbe v zvezi z zneski začetnega predhodnega financiranja. Začetno predhodno financiranje bi moralo biti ob zaključku programa v celoti obračunano. Odgovorni organi bi morali zagotoviti, da upravičenci celotni znesek, do katerega so upravičeni, prejmejo takoj.
- (28) Poleg tega bi bilo treba z letnim predhodnim financiranjem zagotoviti, da imajo države članice zadostna sredstva za izvajanje svojih nacionalnih programov. Letno predhodno financiranje bi bilo treba potrditi vsako leto z izplačilom letne razlike.
- (29) Triletni pregled Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 uvaja spremembe metode deljenega upravljanja, ki jih je treba upoštevati.
- (30) Zaradi povečanja odgovornosti za odhodke, ki so bili katerega koli leta sofinancirani iz proračuna Unije, bi bilo treba za letno potrditev obračuna vzpostaviti ustrezen okvir. Znotraj tega okvira bi moral odgovorni organ v zvezi z nacionalnim programom Komisiji predložiti dokumente iz določb o deljenem upravljanju z državami članicami iz Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
- (31) Da se podpre zanesljivost letne potrditve obračuna po vsej Uniji, bi bilo treba sprejeti skupne določbe o naravi in ravni kontrol, ki jih izvajajo države članice.
- (32) Za zagotovitev dobrega finančnega poslovanja sredstev Unije bo Komisija morda morala izvesti finančne popravke. Za zagotovitev pravne varnosti za države članice je pomembno opredeliti okoliščine, v katerih bi Komisija zaradi kršitev veljavnega prava Unije ali nacionalnega prava morda morala izvesti finančne popravke. Za zagotovitev, da so vsi finančni popravki, ki jih Komisija lahko naloži državam članicam, povezani z zaščito finančnih interesov Unije, bi morali biti ti popravki omejeni na primere, v katerih kršitev prava Unije ali nacionalnega prava neposredno ali posredno zadeva upravičenost, pravilnost, upravljanje ali nadzor ukrepov in z njimi povezanih izdatkov. Za zagotovitev sorazmernosti je pomembno, da Komisija pri določitvi zneska finančnega popravka upošteva naravo in težo kršitve. Smiselno je torej določiti merila za izvajanje finančnih popravkov Komisije in postopek za sprejetje odločitve za finančni popravek.
- (33) Da se vzpostavi finančno razmerje med odgovornimi organi in proračunom Unije, bi morala Komisija potrditi obračune teh organov vsako leto. Sklep o potrditvi obračuna bi moral zajemati popolnost, pravilnost in verodostojnost obračuna, ne pa skladnosti izdatkov s pravom Unije.
- (34) Ker je Komisija pristojna za pravilno uporabo prava Unije v skladu s členom 17 PEU, bi morala odločiti, ali so izdatki, ki so jih ustvarile države članice, skladni s pravom Unije. Države članice bi morale imeti pravico, da utemeljijo svoje odločitve za izplačila. Da bi državam članicam dali pravna in finančna zagotovila v zvezi z izdatki, nastalimi v preteklosti, bi bilo treba določiti najdaljše obdobje, v katerem Komisija odloči, kakšne bi morale biti finančne posledice zaradi neskladnosti.
- (35) Pomembno je zagotoviti dobro finančno poslovanje in učinkovito izvajanje, pa tudi preglednost, pravno varnost, dostopnost sredstev in enako obravnavo upravičencev.
- (36) Da bi poenostavili uporabo sredstev in zmanjšali tveganje za napake ter hkrati po potrebi zagotovili diferenciacijo, da bi se odražale posebnosti politike, je primerno opredeliti oblike pomoči in harmonizirane pogoje za upravičenost izdatkov, vključno s poenostavljenimi možnostmi stroškov. Države članice bi morale v skladu z načelom subsidiarnosti sprejeti nacionalna pravila o upravičenosti izdatkov.

- (37) Za spodbujanje finančne discipline je primerno opredeliti ureditve za sprostitev katerega koli dela proračunske obveznosti v nacionalnem programu, zlasti kadar je znesek lahko izvzet iz sprostitev obveznosti, predvsem kadar zamude pri izvajanju izhajajo iz sodnih postopkov ali upravnih pritožb, ki imajo odložilni učinek, ali zaradi višje sile.
- (38) Za zagotovitev ustrezne uporabe splošnih pravil o sprostitvi obveznosti bi morala vzpostavljena pravila podrobno določati, kako se določijo roki za sprostitev obveznosti in kako se izračunajo ustrezni zneski.
- (39) Pomembno je, da se splošno javnost seznani z dosežki financiranja Unije. Državljeni imajo pravico vedeti, kako se porabljajo finančna sredstva Unije. Za ustrezno obveščenost javnosti bi morali biti pristojni Komisija, odgovorni organi in upravičenci. Za zagotovitev večje učinkovitosti komuniciranja s širšo javnostjo in večje sinergije med dejavnostmi komuniciranja na pobudo Komisije bi morala proračunska sredstva, namenjena dejavnostim komuniciranja v okviru tega financiranja Unije, prispevati tudi h kritju stroškov institucionalnega komuniciranja o političnih prednostnih nalogah Unije, če so te povezane s splošnimi cilji financiranja Unije na področju notranjih zadev.
- (40) Za zagotavljanje obsežnega razširjanja informacij o financiranju Unije na področju notranjih zadev in obveščanje potencialnih upravičencev o možnostih financiranja bi bilo treba na podlagi te uredbe opredeliti natančna pravila o ukrepih obveščanja in komuniciranja ter določene tehnične značilnosti teh ukrepov, pri čemer bi morala vsaka država članica vzpostaviti vsaj spletišče ali spletni portal s potrebnimi informacijami. Države članice bi morale vzpostaviti bolj neposredne oblike kampanj za obveščanje, da bi lahko ustrezno obveščale potencialne upravičence, med drugim z organizacijo rednih javnih dogodkov, tako imenovanih informativnih dnevvov in usposabljanj.
- (41) Učinkovitost podprtih ukrepov je prav tako odvisna od njihovega vrednotenja in razširjanja njihovih rezultatov. S tem povezane pristojnosti držav članic in Komisije ter ureditve za zagotavljanje zanesljivosti vrednotenja in kakovosti povezanih informacij bi bilo treba formalizirati.
- (42) Za spremembo določb te uredbe v zvezi s splošnimi načeli glede upravičenosti izdatkov bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (43) Komisija bi se morala pri uporabi te uredbe, pa tudi pri pripravi delegiranih aktov, posvetovati s strokovnjaki iz vseh držav članic.
- (44) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (45) Za sprejetje izvedbenih aktov, ki določajo skupne obveznosti držav članic, zlasti v zvezi z zagotavljanjem informacij Komisiji, bi se moral uporabiti postopek pregleda, za sprejetje izvedbenih aktov, povezanih z vzorci obrazcev za zagotavljanje informacij Komisiji, pa bi se moral uporabiti svetovalni postopek, saj je narava teh obrazcev zgolj tehnična.
- (46) Ker cilja te uredbe, in sicer določitve splošnih določb za izvajanje posebnih uredb, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinka ukrepa, lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (47) Kolikor so v tej uredbi določena splošna pravila, potrebna za izvajanje posebnih uredb, v katerih je določena veljavnost te uredbe v zvezi z navedenimi posebnimi uredbami in ki so akti, ki nadgrajujejo schengenski pravni red v povezavi z državami, za katere se te posebne uredbe uporabljajo na podlagi zadevnih protokolov, priloženih PEU in PDEU, ali na podlagi ustreznih sporazumov, bi se morala ta uredba uporabljati skupaj z navedenimi posebnimi uredbami. To pomeni, da lahko ta uredba vzpostavi povezavo z in lahko neposredno vpliva na določbe posebnih uredb, s katerimi se razvija schengenski pravni red, kar spreminja njegov pravni okvir.
- (48) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, sta obe državi članici podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te uredbe.
- (49) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se zanjo ne uporablja.
- (50) Obdobje uporabe te uredbe je primerno prilagoditi obdobju uporabe Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 ⁽¹⁾. Zato bi bilo treba to uredbo uporabljati od 1. januarja 2014 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen in področje uporabe

V tej uredbi so določena splošna pravila za izvajanje posebnih uredb glede:

- (a) financiranja izdatkov;
- (b) partnerstva, načrtovanja, poročanja, spremljanja in vrednotenja;
- (c) sistemov upravljanja in nadzora, ki jih morajo uvesti države članice, in
- (d) potrditve obračuna.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „posebne uredbe“ pomenijo
 - Uredbo (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾,
 - Uredbo (EU) št. 513/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ter
 - katero koli drugo uredbo, ki določa uporabo te uredbe;
- (b) „načrtovanje“ pomeni večstopenjski proces organiziranja, sprejemanja odločitev in financiranja, ki je namenjen večletnemu izvajanju skupnega ukrepanja Unije in držav članic za doseganje ciljev posebnih uredb;

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 516/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi Sklada za azil, migracije in vključevanje, o spremembi Odločbe Sveta 2008/381/ES ter razveljavitvi odločb št. 573/2007/ES in št. 575/2007/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Odločbe Sveta 2007/435/ES (glej stran 168 tega Uradnega lista).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 513/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju policijskega sodelovanja, preprečevanja kriminala in boja proti njemu ter obvladovanja kriz v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/125/PNZ (glej stran 93 tega Uradnega lista).

- (c) „ukrep“ pomeni projekt ali skupino projektov, ki jih izbere odgovorni organ zadevnega nacionalnega programa ali ki so izbrani pod njegovo pristojnostjo, s čimer prispeva k uresničevanju splošnih in posebnih ciljev, začrtanih v posebnih uredbah;
- (d) „ukrep Unije“ pomeni nadnacionalni ukrep ali ukrep, ki je posebnega pomena za Unijo, kot je opredeljeno v posebnih uredbah;
- (e) „projekt“ pomeni posebna, praktična sredstva, uporabljena za izvajanje dela ali celotnega ukrepa upravičenca do prispevka Unije;
- (f) „nujna pomoč“ pomeni projekt ali skupino projektov, ki obravnavajo izredne razmere, kot je opredeljeno v posebnih uredbah;
- (g) „upravičenec“ pomeni prejemnika prispevka Unije v okviru projekta, ki je lahko javni ali zasebni organ, mednarodna organizacija ali Mednarodni odbor Rdečega križa (ICRC) ali Mednarodna federacija nacionalnih društev Rdečega križa in Rdečega polmeseca.

POGLAVJE II

NAČELA POMOČI

Člen 3

Splošna načela

1. Posebne uredbe zagotavljajo podporo prek nacionalnih programov, ukrepov Unije in nujne pomoči, s katero se dopolnjuje nacionalno, regionalno in lokalno ukrepanje, uresničujejo cilji Unije ter ustvarja dodana vrednost za Unijo.
2. Komisija in države članice zagotovijo, da je podpora, zagotovljena v skladu s posebnimi uredbami in s strani držav članic, usklajena z zadevnimi dejavnostmi, politikami in prednostnimi nalogami Unije ter dopolnjuje druge instrumente Unije, pri čemer se upoštevajo specifične okoliščine posameznih držav članic.
3. Podpora, zagotovljena v skladu s posebnimi uredbami, se izvaja v tesnem sodelovanju med Komisijo in državami članicami.
4. Komisija in države članice v skladu s svojimi zadevnimi pristojnostmi skupaj z Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD) v zvezi z ukrepi, ki se izvajajo v tretjih državah in v povezavi z njimi, zagotavljajo usklajenost med to uredbo in posebnimi uredbami ter z drugimi zadevnimi politikami, strategijami in instrumenti Unije, vključno s tistimi, ki spadajo v okvir zunanjega delovanja Unije.
5. Komisija in države članice skupaj z ESZD po potrebi zagotavljajo, da se ukrepi, ki se izvajajo v tretjih državah in v povezavi z njimi, sprejemajo v sinergiji in skladno z drugimi ukrepi zunaj Unije, ki jih podpirajo instrumenti Unije. Zagotovijo predvsem, da ti ukrepi:
 - (a) so skladni z zunanjo politiko Unije, upoštevajo načelo skladnosti politike za razvoj in so skladni z dokumenti za strateško načrtovanje za zadevno regijo ali državo;
 - (b) so osredotočeni na ukrepe, ki niso usmerjeni v razvoj;
 - (c) služijo interesom notranjih politik Unije in so skladni z dejavnostmi, ki potekajo v Uniji.
6. Komisija in države članice se bodo ravnale po načelu dobrega finančnega poslovanja v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012, zlasti v skladu z načeli gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti, kot je določeno v členu 30 navedene uredbe.
7. Komisija in države članice zagotovijo učinkovitost podpore, dodeljene s posebnimi uredbami, vključno s spremljanjem, poročanjem in vrednotenjem.

8. Komisija in države članice ob upoštevanju načela sorazmernosti izvajajo zadevne naloge v zvezi s to uredbo in posebnimi uredbami, da bi se zmanjšalo upravno breme za upravičence, države članice in Komisijo.

Člen 4

Skladnost s pravom Unije in nacionalnim pravom

Ukrepi, ki se financirajo v skladu s posebnimi uredbami, so skladni z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom.

Člen 5

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe in posebnih uredb, finančni interesi Unije zaščiteni z izvajanjem preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugemu protipravnemu ravnanju ter z učinkovitim preverjanjem, ob odkritju nepravilnosti pa z izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in finančnimi kaznimi.

2. Države članice preprečujejo, ugotavljajo in odpravljajo nepravilnosti ter izterjajo neupravičeno izplačane zneske skupaj z vsemi zamudnimi obrestmi. O nepravilnostih uradno obveščajo Komisijo, prav tako pa jo obveščajo o bistvenem napredku pri povezanih upravnih in sodnih postopkih.

3. Kadar zneskov, ki so bili upravičencu neupravičeno izplačani zaradi napake ali malomarnosti države članice, ni mogoče izterjati, je država članica odgovorna za povračilo zadevnih zneskov v proračun Unije.

4. Države članice učinkovito preprečujejo goljufije, zlasti v zvezi s področji z višjo stopnjo tveganja. Takšno preprečevanje ima odvračilni učinek ob upoštevanju koristi in sorazmernosti ukrepov.

5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 58 v zvezi z obveznostmi držav članic, ki so podrobneje določene v odstavkih 2 in 3 tega člena.

6. Komisija z izvedbenimi akti določi pogostost poročanja o nepravilnostih in obliko poročanja, ki se uporablja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 59(2).

7. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščen za revizijo na podlagi dokumentacije in na kraju samem pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije v skladu s to uredbo in posebnimi uredbami.

8. OLAF lahko opravi preiskave, tudi preglede in inšpekcije na kraju samem, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽²⁾, da bi ugotovil, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o dodelitvi nepovratnih sredstev ali pogodbo, ki se financira v skladu s to uredbo in posebnimi uredbami, prišlo do goljufije, korupcije ali katerega koli drugega protipravnega ravnanja, ki škodi finančnim interesom Unije.

9. Brez poseganja v odstavke 1, 7 in 8 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe, sporazumi in sklepi o dodelitvi nepovratnih sredstev, ki so posledica izvajanja te uredbe in posebnih uredb, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in urad OLAF izrecno pooblaščajo za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

POGLAVJE III

FINANČNI OKVIR ZA UKREPE UNIJE TER ZA NUJNO IN TEHNIČNO POMOČ

Člen 6

Okvir za izvajanje

1. Komisija določi skupni znesek, ki bo na voljo za ukrepe Unije, nujno pomoč in tehnično pomoč na pobudo Komisije v okviru letnih dodeljenih sredstev iz proračuna Unije.
2. Komisija z izvedbenim aktom sprejme delovni program za ukrepe Unije in nujno pomoč. Ti izvedbeni akt se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).
3. Za zagotovitev pravočasne razpoložljivosti sredstev lahko Komisija ločeno sprejme delovni program za nujno pomoč.
4. Ukrepi Unije, nujna pomoč in tehnična pomoč na pobudo Komisije se lahko izvajajo bodisi neposredno, s strani Komisije ali prek izvajalskih agencij, ali posredno, s strani subjektov in oseb, razen držav članic, v skladu s členom 60 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 7

Nujna pomoč

1. Komisija se lahko pri odzivu na izredne razmere, opredeljene v posebnih uredbah, odloči za zagotovitev nujne pomoči. V takih primerih o tem pravočasno obvesti Evropski parlament in Svet.
2. V okviru razpoložljivih sredstev lahko nujna pomoč predstavlja 100 % upravičenih izdatkov.
3. Nujna pomoč je lahko sestavljena iz pomoči v državah članicah in tretjih državah v skladu s cilji in ukrepi, opredeljenimi v posebnih uredbah.
4. Nujna pomoč se lahko nameni za izdatke, ki so nastali pred datumom predložitve vloge za dodelitev nepovratnih sredstev ali zahtevka za pomoč, vendar ne pred 1. januarjem 2014, kadar je potrebno za izvedbo ukrepa.
5. Nujna pomoč je lahko v obliki nepovratnih sredstev, dodeljenih neposredno agencijam Unije.

Člen 8

Ukrepi Unije in nujna pomoč v tretjih državah ali v povezavi z njimi

1. Komisija lahko odloči, da financira ukrepe Unije in nujno pomoč v tretjih državah ali v povezavi z njimi v skladu s cilji in ukrepi, opredeljenimi v posebnih uredbah.
2. Kadar se takšni ukrepi izvajajo neposredno, vloge za dodelitev nepovratnih sredstev lahko predložijo naslednji subjekti:
 - (a) države članice;
 - (b) tretje države, in sicer v ustrezno utemeljenih primerih, kadar so nepovratna sredstva potrebna za doseg ciljev iz te uredbe in posebnih uredb;
 - (c) skupni organi, ki jih ustanovijo tretje države in Unija ali države članice;
 - (d) mednarodne organizacije, vključno z regionalnimi organizacijami, organi, uradi in misije Združenih narodov, mednarodne finančne institucije in razvojne banke ter institucije z mednarodnimi pristojnostmi, če prispevajo k ciljem zadevnih posebnih uredb;
 - (e) ICRC ter Mednarodna federacija nacionalnih društev Rdečega križa in Rdečega polmeseca;
 - (f) nevladne organizacije, ustanovljene in registrirane v Uniji in v državah, vključenih v izvajanje, uporabo in razvoj schengenskega pravnega reda;

(g) agencije Unije za nujno pomoč.

Člen 9

Tehnična pomoč na pobudo Komisije

1. Na pobudo ali v imenu Komisije se lahko s posebnimi uredbami podpre ukrepe za pripravo in spremljanje, upravno in tehnično pomoč, vrednotenje in revizijo ter nadzorne ukrepe in dejavnosti, ki so potrebni za izvajanje te uredbe in posebnih uredb.
2. Ukrepi in dejavnosti iz odstavka 1 lahko vključujejo:
 - (a) pomoč pri pripravi in oceni projektov;
 - (b) pomoč za institucionalno okrepitev in povečanje upravne zmogljivosti za učinkovito upravljanje te uredbe in posebnih uredb;
 - (c) ukrepe, povezane z analizo, upravljanjem, spremljanjem, izmenjavo informacij in izvajanjem te uredbe in posebnih uredb, ter ukrepe, povezane z izvajanjem nadzornih sistemov ter tehnično in upravno pomočjo;
 - (d) vrednotenja, strokovna poročila, statistike in študije, vključno s splošnimi študijami o delovanju posebnih uredb;
 - (e) ukrepe za razširjanje informacij, podpora mreženju, izvajanje komunikacijskih dejavnosti, ozaveščanje ter spodbujanje sodelovanja in izmenjave izkušenj, tudi s tretjimi državami. Za večjo učinkovitost komuniciranja s širšo javnostjo in večje sinergije med dejavnostmi komuniciranja na pobudo Komisije proračunska sredstva, dodeljena za dejavnosti komuniciranja v skladu s to uredbo prispevajo tudi h kritju institucionalnega komuniciranja političnih prioritet Unije, če so te povezane s splošnimi cilji te uredbe in posebnih uredb;
 - (f) vzpostavitev, posodabljanje, delovanje in medsebojno povezovanje računalniških sistemov za upravljanje, spremljanje, revizijo, nadzor in vrednotenje;
 - (g) oblikovanje skupnega okvira za vrednotenje in spremljanje ter sistema kazalnikov, pri katerem se po potrebi upoštevajo nacionalni kazalniki;
 - (h) ukrepe za izboljšanje metod vrednotenja in izmenjave informacij o praksah vrednotenja;
 - (i) konference, seminarje, delavnice in druge splošne ukrepe za informiranje in usposabljanje v povezavi z izvajanjem te uredbe in posebnih uredb, namenjene pristojnim organom in upravičencem;
 - (j) ukrepe, povezane z odkrivanjem in preprečevanjem goljufij;
 - (k) ukrepe v zvezi z revizijo.
3. Ukrepi in dejavnosti iz odstavka 1 lahko zadevajo tudi pretekle in prihodnje finančne okvire.

POGLAVJE IV

NACIONALNI PROGRAMI

ODDELEK 1

Okvir za načrtovanje in izvajanje

Člen 10

Načrtovanje

Cilji posebnih uredb se dosegajo v okviru večletnega načrtovanja za obdobje 2014–2020 in so predmet vmesnega pregleda v skladu s členom 15.

Člen 11

Subsidiarnost in sorazmernost intervencije

1. Države članice in pristojni organi, kot so opredeljeni v členu 25, so odgovorni za izvajanje programov in uresničevanje njihovih nalog v skladu s to uredbo in posebnimi uredbami na ustrezni ravni, v skladu z institucionalnim, pravnim in finančnim okvirom zadevnih držav članic ter ob upoštevanju te uredbe in posebnih uredb.
2. Ureditve za izvedbo in uporabo pomoči, zagotovljene s posebnimi uredbami, ter zlasti finančnih in upravnih virov, potrebnih za poročanje, vrednotenje, upravljanje in nadzor, upoštevajo načelo sorazmernosti ob upoštevanju stopnje dodeljene podpore, s čimer zmanjšujejo upravno breme in spodbujajo učinkovito izvajanje.

Člen 12

Partnerstvo

1. Vsaka država članica v skladu z nacionalnimi pravili in praksami ter ob upoštevanju vseh veljavnih varnostnih zahtev organizira partnerstvo z zadevnimi organi in subjekti, za opravljanje nalog iz odstavka 3. V partnerstvo se po potrebi vključijo zadevni javni organi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Po potrebi lahko vključuje tudi zadevne mednarodne organizacije, nevladne organizacije in socialne partnerje.
2. Partnerstvo se izvaja ob popolni usklajenosti z ustreznimi institucionalnimi, pravnimi in finančnimi pristojnostmi posameznih kategorij partnerjev.
3. Država članica s partnerstvom sodeluje pri pripravi, izvajanju, spremljanju in vrednotenju nacionalnih programov. Sestava partnerstva se na različnih stopnjah programa lahko razlikuje.
4. Vsaka država članica ustanovi odbor za spremljanje, namenjen podpori izvajanja nacionalnih programov.
5. Komisija lahko pripravi smernice za spremljanje nacionalnih programov, po potrebi in dogovoru z zadevno državo članico pa lahko tudi kot svetovalka sodeluje pri delu odbora za spremljanje.

Člen 13

Dialog o usmeritvi

1. Da bi olajšali pripravo nacionalnih programov, vodita vsaka država članica in Komisija dialog na ravni visokih uradnikov, pri čemer se upoštevajo ustrezni okvirni časovni razporedi iz člena 14. Poudarek dialoga bo na celotnih rezultatih, ki jih je treba doseči z nacionalnimi programi, da bi izpolnili potrebe in prednostne naloge držav članic na področjih ukrepanja, zajetih v posebnih uredbah, ob upoštevanju izhodiščnega stanja v zadevni državi članici in ciljev posebnih uredb. Dialog bo služil tudi za izmenjavo mnenj o ukrepih Unije. Rezultati dialoga se uporabijo za usmerjanje priprave in odobritev nacionalnih programov ter vsebujejo datum, do katerega naj bi države članice nacionalne programe predložile Komisiji, kar bo omogočilo pravočasno sprejetje programov. Rezultati se zabeležijo v dogovorjenem zapisniku.
2. Ukrepi, ki jih je treba izvesti v tretjih državah in v povezavi z njimi, niso neposredno usmerjeni v razvoj, z dialogom o usmeritvi pa naj se doseže popolna skladnost z načeli in splošnimi cilji zunanjega delovanja in zunanje politike Unije v povezavi z zadevno državo ali regijo.
3. Po zaključku dialogov o usmeritvi Komisija obvesti Evropski parlament o celotnih rezultatih.
4. Če država članica in Komisija menita, da je to potrebno, se po vmesnem pregledu iz člena 15 dialog o usmeritvi ponovi, da bi se ponovno ocenile potrebe zadevne države članice in prednostne naloge Unije.

Člen 14

Priprava in potrditev nacionalnih programov

1. Vsaka država članica predlaga na podlagi rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13(1) večletni nacionalni program v skladu s posebnimi uredbami.
2. Vsak predlagani nacionalni program obsega proračunska leta v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 in vsebuje naslednje elemente:
 - (a) opis izhodiščnega stanja v državi članici skupaj z dejanskimi podatki, potrebnimi za pravilno oceno zahtev;
 - (b) analizo potreb države članice in nacionalne cilje, ki so zasnovani tako, da izpolnjujejo te potrebe v obdobju, ki ga zajema program;
 - (c) ustrezno strategijo z opredelitvijo ciljev, ki jih je treba doseči s podporo iz proračuna Unije, s cilji za njihovo doseganje, okvirnim časovnim razporedom in primeri ukrepov, predvidenih za doseg te ciljev;
 - (d) opis tega, kako so zajeti cilji posebnih uredb;
 - (e) mehanizme, ki zagotavljajo usklajevanje med instrumenti iz posebnih uredb ter drugimi instrumenti Unije in nacionalnimi instrumenti;
 - (f) informacije o okviru za spremljanje in vrednotenje, ki ga je treba vzpostaviti, in kazalnike, namenjene merjenju napredka pri izvajanju zastavljenih ciljev v povezavi z izhodiščnim stanjem v državi članici;
 - (g) izvedbene določbe za nacionalni program z navedbo pristojnih organov in kratek opis predvidenega sistema upravljanja in nadzora;
 - (h) kratek opis pristopa, ki je bil izbran za izvajanje načela partnerstva iz člena 12;
 - (i) osnutek finančnega načrta, okvirno razčlenjenega po posameznih proračunskih letih obdobja, vključno z navedbo izdatkov za tehnično pomoč;
 - (j) mehanizme in metode za oglaševanje nacionalnega programa.
3. Države članice predložijo predlagane nacionalne programe Komisiji najpozneje tri mesece po zaključku dialoga o usmeritvi iz člena 13.
4. Komisija z izvedbenimi akti sprejme vzorec, v skladu s katerim se pripravijo nacionalni programi. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).
5. Pred potrditvijo predlaganega nacionalnega programa Komisija preveri:
 - (a) skladnost s cilji posebnih uredb in rezultati dialoga o usmeritvi iz člena 13(1);
 - (b) razdelitev sredstev Unije med cilje glede na zahteve posebne uredbe in, kadar je ustrezno, utemeljitev odstopanj od najnižjih deležev, določenih v posebnih uredbah;
 - (c) ustreznost ciljev, kazalnikov, časovnega razporeda in primerov ukrepov, predvidenih v predlaganem nacionalnem programu glede na strategijo, ki jo predlagajo države članice;
 - (d) ustreznost izvedbenih določb iz točke (g) odstavka 2 glede na predvidene ukrepe;
 - (e) skladnost predlaganega programa s pravom Unije;

- (f) dopolnjevanje s podporo iz drugih skladov Unije, vključno z Evropskim socialnim skladom;
- (g) kadar je potrebno v skladu s posebno uredbo, za cilje in primere ukrepov v tretjih državah ali v povezavi z njimi, skladnost z načeli in splošnimi cilji zunanjega delovanja in zunanje politike Unije v zvezi z zadevno državo ali regijo.
6. Komisija sporoči svoje pripombe v treh mesecih od dneva predložitve predlaganega nacionalnega programa. Kadar Komisija meni, da predlagani nacionalni program ni v skladu s cilji posebne uredbe, ni ustrezen glede na nacionalno strategijo ali da sredstva Unije, ki naj bi se dodelila za te cilje, ne zadostujejo ali da program ni skladen s pravom Unije, pozove zadevno državo članico, naj zagotovi vse potrebne dodatne informacije in po potrebi spremeni predlagani nacionalni program.
7. Komisija odobri posamezen nacionalni program najpozneje šest mesecev po tem, ko ga država članica uradno predloži, pod pogojem, da so bile vse pripombe Komisije zadovoljivo upoštevane.
8. Brez poseganja v odstavek 7 Komisija obvesti Evropski parlament o celotnih rezultatih uporabe odstavkov 5 in 6, vključno z izpolnjevanjem ali odstopanjem od najnižjih deležev, določenih na cilj v ustreznih posebnih uredbah.
9. V primeru novih ali nepredvidljivih okoliščin se lahko na pobudo Komisije ali zadevne države članice odobren nacionalni program ponovno pregleda in po potrebi spremeni za preostanek programskega obdobja.

Člen 15

Vmesni pregled

1. Komisija in posamezne države članice leta 2018 ponovno pregledajo položaj ob upoštevanju vmesnih poročil o vrednotenju, ki jih države članice predložijo v skladu s točko (a) člena 57(1) in glede na razvoj politik Unije in razvoj v zadevni državi članici.
2. Po pregledu iz odstavka 1 in ob upoštevanju njegovih rezultatov se nacionalni programi lahko revidirajo.
3. Pravila iz člena 14 o pripravi in odobritvi nacionalnih programov se smiselno uporabljajo za pripravo in odobritev revidiranih nacionalnih programov.
4. Po zaključku vmesnega pregleda in v okviru vmesnega vrednotenja iz točke (a) člena 57(2) Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predloži poročilo o vmesnem pregledu.

Člen 16

Struktura financiranja

1. Finančni prispevki, predvideni v skladu z nacionalnimi programi, so v obliki nepovratnih sredstev.
2. Ukrepi, ki jih podpirajo nacionalni programi, se sofinancirajo iz javnih ali zasebnih virov, so nepridobitne narave in niso upravičeni do financiranja iz drugih virov, ki jih zajema proračun Unije.
3. Prispevek iz proračuna Unije ne presega 75 % skupnih upravičenih izdatkov projekta.
4. Prispevek iz proračuna Unije se lahko v skladu s posebnimi ukrepi ali strateškimi prednostnimi nalogami iz posebnih uredb poveča na 90 %.
5. Prispevek iz proračuna Unije se lahko v ustrezno utemeljenih izjemnih okoliščinah poveča na 90 %, na primer, če zaradi gospodarskih pritiskov na nacionalni proračun projekti sicer ne bi bili izvedeni, cilji nacionalnega programa pa ne bi bili doseženi.
6. Prispevek iz proračuna Unije za tehnično pomoč lahko na pobudo države članice znaša do 100 % skupnih upravičenih izdatkov.

*Člen 17***Splošna načela upravičenosti**

1. Upravičenost izdatkov se določi na podlagi nacionalnih pravil, razen če so določena posebna pravila v tej uredbi ali v posebnih uredbah.
2. V skladu s posebnimi uredbami morajo biti izdatki, da so upravičeni:
 - (a) zajeti v področje uporabe posebnih uredb in njihovih ciljih;
 - (b) potrebni za izvajanje dejavnosti, zajetih v zadevnem projektu;
 - (c) biti v razumnih mejah in v skladu z načeli dobrega finančnega poslovanja, zlasti gospodarnosti in stroškovne učinkovitosti.
3. Izdatki so upravičeni do podpore v skladu s posebno uredbo, če:
 - (a) jih je upravičenec ustvaril med 1. januarjem 2014 in 31. decembrom 2022 ter
 - (b) jih je dejansko plačal imenovani odgovorni organ med 1. januarjem 2014 in 30. junijem 2023.
4. Z odstopanjem od odstavka 3 so izdatki, plačani leta 2014, upravičeni tudi, kadar jih je odgovorni organ plačal pred svojim uradnim imenovanjem v skladu s členom 26, pod pogojem, da so sistemi upravljanja in nadzora, ki so se uporabljali pred uradnim imenovanjem, dejansko isti kot sistemi, ki so veljavni po uradnem imenovanju odgovornega organa.
5. Izdatki, vključeni v zahtevke za plačilo, ki jih upravičenec predloži odgovornemu organu, so podprti z računi ali računovodskimi listinami enakovredne dokazne vrednosti, razen za oblike podpore iz točk (b), (c) in (d) člena 18(1). Za tovrstne oblike pomoči so z odstopanjem od odstavka 3 tega člena zneski v zahtevku za plačilo stroški, ki jih odgovorni organ povrne upravičencu.
6. Neto prihodek, ki je nastal neposredno zaradi projekta med njegovim izvajanjem in ni bil upoštevan v času odobritve projekta, se odšteje od upravičenih izdatkov projekta najpozneje v končnem zahtevku za plačilo, ki ga predloži upravičenec.

*Člen 18***Upravičeni izdatki**

1. Upravičeni izdatki se lahko povrnejo na naslednje načine:
 - (a) povračilo dejansko nastalih in plačanih upravičenih stroškov, po potrebi skupaj z amortizacijo;
 - (b) standardne lestvice stroškov na enoto;
 - (c) pavšalni zneski;
 - (d) pavšalno financiranje, določeno z uporabo odstotka za eno ali več določenih kategorij stroškov.
2. Možnosti iz odstavka 1 se lahko kombinirajo, kadar posamezna možnost zajema različne kategorije stroškov ali kadar so uporabljene za različne projekte v ukrepu ali za zaporedne faze ukrepa.
3. Kadar se projekt izvaja izključno z javnimi naročili del, blaga ali storitev, se uporablja samo točka (a) odstavka 1. Če so javna naročila v okviru projekta omejena samo na nekatere kategorije stroškov, se lahko uporabijo vse možnosti iz odstavka 1.
4. Zneski iz točk (b), (c) in (d) odstavka 1 se določijo na podlagi ene od naslednjih možnosti:
 - (a) poštene, pravične in preverljive metode izračuna, ki temelji na:
 - (i) statističnih podatkih ali drugih objektivnih informacijah;

- (ii) preverjenih zgodovinskih podatkih posameznih upravičencev ali
 - (iii) uporabi običajnih praks stroškovnega računovodstva posameznih upravičencev;
- (b) v skladu s pravili za uporabo ustrezne lestvice stroškov na enoto, pavšalnih zneskov in pavšalnih stopenj, ki se uporabljajo v politikah Unije za podobno vrsto projektov in upravičencev;
- (c) v skladu s pravili za uporabo ustrezne lestvice stroškov na enoto, pavšalnih zneskov in pavšalnih stopenj, ki se uporabljajo v okviru programov za nepovratna sredstva, ki jih v celoti financira zadevna država članica za podobno vrsto projektov in upravičencev.
5. V dokumentu, ki določa pogoje za podporo za vsak projekt, se določi metoda, ki se uporablja za določanje stroškov projekta in pogojev za plačilo nepovratnih sredstev.
6. Kadar izvedba projekta povzroči posredne stroške, se ti lahko izračunajo kot pavšalni znesek na enega od naslednjih načinov:
- (a) pavšalna stopnja do 25 % upravičenih neposrednih stroškov, pod pogojem, da se izračuna na podlagi poštene, pravične in preverljive metode izračuna ali metode, ki se uporablja v programih za nepovratna sredstva, ki jih v celoti financira zadevna država članica za podobno vrsto projektov in upravičencev;
 - (b) pavšalna stopnja do 15 % upravičenih neposrednih stroškov za osebje, ne da bi morala zadevna država članica opraviti izračun za določitev stopnje, ki se uporabi;
 - (c) pavšalna stopnja, ki se uporablja za upravičene neposredne stroške ter temelji na obstoječih metodah in ustreznih stopnjah, ki se uporabljajo v politikah Unije za podobne vrste projektov in upravičencev.
7. Za namene določanja stroškov za osebje, ki se nanašajo na izvajanje projekta, se lahko urna postavka, ki se uporablja, izračuna tako, da se zadnji evidentirani letni bruto stroški za zaposlene delijo s 1 720 urami.
8. Poleg metod, določenih v odstavku 4, in kadar prispevek iz proračuna Unije ne presega 100 000 EUR, se lahko zneski iz točk (b), (c) in (d) odstavka 1 določijo za vsak primer posebej na podlagi predloga proračuna, ki ga predhodno odobri odgovorni organ.
9. Stroški amortizacije se lahko štejejo za upravičene, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) to omogočajo pravila o upravičenosti nacionalnega programa;
 - (b) znesek izdatkov je utemeljen s spremno dokumentacijo z enako dokazno vrednostjo, kot jo imajo računi za upravičene stroške, kadar se povrnejo v obliki iz točke (a) odstavka 1;
 - (c) stroški se nanašajo izključno na obdobje podpore projekta;
 - (d) podpora iz proračuna Unije ni prispevala k pridobitvi amortiziranih sredstev.
10. Brez poseganja v člen 43 in za namene odstavka 8 tega člena lahko države članice, katerih valuta ni euro, uporabljajo menjalni tečaj eura, ki velja na dan odobritve projekta ali podpisa dogovora o projektu na podlagi mesečnega računovodskega menjalnega tečaja, ki ga v elektronski obliki objavi Komisija. Menjalni tečaj eura se v času projekta ne spreminja.

Člen 19

Neupravičeni izdatki

V skladu s posebnimi uredbami do prispevka iz proračuna Unije niso upravičeni naslednji stroški:

- (a) obresti na dolgove;
- (b) nakup nezazidanih zemljišč;

- (c) nakup zazidanih zemljišč, kadar je zemljišče potrebno za izvajanje projekta, za znesek, ki presega 10 % skupnih upravičenih izdatkov za zadevni projekt;
- (d) davek na dodano vrednost (DDV), razen kadar ga ni mogoče povrniti v skladu z nacionalnim pravom o DDV.

Člen 20

Tehnična pomoč na pobudo držav članic

1. S posebnimi uredbami se lahko na pobudo držav članic za vsak nacionalni program podprejo ukrepi za pripravo, upravljanje, spremljanje, vrednotenje, obveščanje in komuniciranje, mreženje, nadzor in revizijo ter ukrepi za okrepitev upravne zmogljivosti za izvajanje te uredbe in posebnih uredb.
2. Ukrepi iz odstavka 1 lahko vključujejo:
 - (a) izdatke, povezane s pripravo, izbiro, ocenjevanjem, upravljanjem in spremljanjem programa, ukrepov ali projektov;
 - (b) izdatke, povezane z revizijami in pregledi ukrepov ali projektov na kraju samem;
 - (c) izdatke, povezane z vrednotenjem programa, ukrepov ali projektov;
 - (d) izdatke, povezane z obveščanjem, razširjanjem in preglednostjo v zvezi s programom, ukrepi ali projekti, vključno z izdatki, ki nastanejo zaradi uporabe člena 53, in izdatki za kampanje za obveščanje in osveščanje o namenu programa, med drugim organizirane na lokalni ravni;
 - (e) izdatke za nakup, namestitve in vzdrževanje računalniških sistemov za upravljanje, spremljanje in vrednotenje te uredbe in posebnih uredb;
 - (f) izdatke za seje nadzornih odborov in pododborov v zvezi z izvajanjem ukrepov, vključno s stroški strokovnjakov in drugih udeležencev v teh odborih in vključno z udeleženci iz tretjih držav, kadar je njihova prisotnost bistvena za učinkovito izvajanje programov, ukrepov ali projektov;
 - (g) izdatke za okrepitev upravne zmogljivosti za izvajanje te uredbe in posebnih uredb.
3. Države članice lahko dodeljena sredstva uporabijo za podporo ukrepom za zmanjšanje upravnega bremena upravičencev in pristojnih organov iz člena 25, vključno s sistemi elektronske izmenjave podatkov, ter ukrepom za krepitev zmogljivosti organov držav članic in upravičencev za upravljanje in uporabo podpore, zagotovljene v skladu s posebnimi uredbami.
4. Ukrepi lahko zadevajo tudi pretekle in prihodnje finančne okvire.
5. V primerih, ko je eden ali več pristojnih organov skupnih za več kot en nacionalni program, se lahko odobritve za izdatke za tehnično pomoč za posamezne programe delno ali v celoti združijo.

ODDELEK 2

Upravljanje in nadzor

Člen 21

Splošna načela sistemov upravljanja in nadzora

Vsaka država članica za izvajanje nacionalnega programa vzpostavi sisteme upravljanja in nadzora, pri čemer določi:

- (a) opis nalog posameznih organov, vključenih v upravljanje in nadzor, ter porazdelitev nalog znotraj vsakega od organov;
- (b) upoštevanje načela ločevanja nalog med temi organi in znotraj njih;

- (c) postopke za zagotavljanje pravilnosti in zakonitosti prijavljenih izdatkov;
- (d) računalniške sisteme za računovodstvo, shranjevanje in pošiljanje finančnih podatkov in podatkov o kazalnikih za namene spremljanja in poročanja;
- (e) sisteme poročanja in spremljanja, kadar odgovorni organ izvajanje nalog zaupa drugemu organu;
- (f) ureditve za revizijo delovanja sistemov upravljanja in nadzora;
- (g) sisteme in postopke za zagotavljanje ustrezne revizijske sledi;
- (h) preprečevanje, odkrivanje in odpravo nepravilnosti, tudi goljufij, ter izterjavo neupravičeno plačanih zneskov skupaj z vsemi zamudnimi obrestmi.

Člen 22

Pristojnosti v okviru deljenega upravljanja

Države članice in Komisija so na podlagi načela deljenega upravljanja pristojne za upravljanje in nadzor nacionalnih programov, in sicer v skladu s svojimi pristojnostmi, določenimi v tej uredbi in posebnih uredbah.

Člen 23

Dolžnosti upravičencev

Upravičenci v celoti sodelujejo s Komisijo in pristojnimi organi, ko ti izvajajo svoje funkcije in naloge v zvezi s to uredbo in posebnimi uredbami.

Člen 24

Pristojnosti držav članic

1. Države članice izpolnijo obveznosti upravljanja, nadzora in revizije ter prevzamejo s tem povezane pristojnosti, ki so določene v pravilih o deljenem upravljanju iz Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 in te uredbe.
2. Države članice zagotovijo, da so njihovi sistemi upravljanja in nadzora za nacionalne programe vzpostavljeni v skladu s to uredbo ter da ti sistemi uspešno delujejo.
3. Države članice vsakemu pristojnemu organu dodelijo ustrezna sredstva za izvajanje nalog v celotnem programskem obdobju.
4. Države članice določijo pregledna pravila in postopke za izbiro in izvajanje projektov v skladu s to uredbo in posebnimi uredbami.
5. Vse uradne izmenjave informacij med državo članico in Komisijo se izvedejo s sistemom elektronske izmenjave podatkov. Komisija z izvedbenimi akti določi pogoje, ki jih mora izpolnjevati zadevni sistem elektronske izmenjave podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Člen 25

Pristojni organi

1. Za namene te uredbe in posebni uredb so pristojni organi:
 - (a) odgovorni organ: organ javnega sektorja zadevne države članice, ki je imenovan organ v smislu člena 59(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 in ki je edini pristojen za ustrezno upravljanje in nadzor nacionalnega programa ter za vso komunikacijo s Komisijo;

- (b) revizijski organ: nacionalni javni organ ali subjekt, ki je funkcionalno neodvisen od odgovornega organa in ki je pristojen, da vsako leto objavi mnenje iz drugega pododstavka člena 59(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012;
- (c) po potrebi eden ali več pooblaščenih organov: kateri koli javni ali zasebni organ, ki izvaja nekatere naloge odgovornega organa pod pristojnostjo odgovornega organa.

2. Vsaka država članica določi pravila, ki urejajo odnose med organi iz odstavka 1 in njihove odnose s Komisijo.

Člen 26

Imenovanje odgovornih organov

1. Države članice uradno obvestijo Komisijo o uradnem imenovanju v skladu s členom 59(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 na ministrski ravni odgovornih organov v državah članicah, pristojnih za upravljanje in nadzor izdatkov v skladu s to uredbo, in sicer čim prej po odobritvi nacionalnega programa.

2. Imenovanje iz odstavka 1 se organu podeli, če izpolnjuje merila za imenovanje v zvezi z notranjim okoljem, dejavnostmi nadzora, obveščanjem, sporočanjem ter spremljanjem, kakor so določena v tej uredbi oziroma na podlagi te uredbe.

3. Imenovanje odgovornega organa temelji na mnenju revizijskega telesa, ki je lahko revizijski organ, in ki oceni, ali odgovorni organ izpolnjuje merila za imenovanje. To revizijsko telo je lahko avtonomna javna institucija, pristojna za spremljanje, vrednotenje in revizijo uprave. Revizijsko telo deluje neodvisno od odgovornega organa in svoje delo opravlja skladno z mednarodno sprejetimi revizijskimi standardi. V skladu s členom 59(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 lahko države članice odločitev o imenovanju utemeljijo na podlagi tega, ali so sistemi upravljanja in nadzora v bistvu enaki kot tisti, ki so se uporabljali v predhodnem obdobju in ali so delovali učinkovito. Če obstoječi rezultati revizije in nadzora pokažejo, da imenovani organi ne izpolnjujejo več meril za imenovanje, države članice s sprejetjem potrebnih ukrepov zagotovijo, da so pomanjkljivosti pri izvajanju nalog teh organov odpravljene, med drugim tudi s preklicem imenovanja.

4. Da se zagotovi pravilno delovanje sistema, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 58, ki zadevajo:

- (a) minimalne pogoje za imenovanje odgovornih organov v zvezi z notranjim okoljem, dejavnostmi nadzora, obveščanjem, sporočanjem in spremljanjem ter pravila o postopku imenovanja in preklica imenovanja;
- (b) pravila o nadzoru in postopku revizije imenovanja odgovornih organov;
- (c) obveznosti odgovornih organov glede javne intervencije in vsebino njihove odgovornosti glede upravljanja in nadzora.

Člen 27

Splošna načela o nadzoru, ki ga izvajajo odgovorni organi

1. Odgovorni organi izvajajo sistematičen upravni nadzor in ga dopolnijo s pregledi na kraju samem, kadar je ustrezno tudi nenapovedano, s katerimi preverijo izdatke, povezane s končnimi zahtevki upravičencev za plačilo, ki so navedeni v letnem zaključnem računu z namenom zagotovitve zadostne ravni zanesljivosti.

2. Pri pregledih na kraju samem odgovorni organ izbere vzorec za kontrolo med vsemi upravičenci, ki po potrebi vključuje naključni del in del na podlagi tveganja, da dobi podatke o reprezentativni stopnji napak in minimalni stopnji zaupanja, pri čemer je pozoren tudi na največje napake.

3. Odgovorni organ o vsakem pregledu na kraju samem sestavi poročilo o pregledu.

4. Kadar se ugotovljene težave zdijo sistematične in bi tako lahko pomenile tveganje za druge projekte, odgovorni organ zagotovi nadaljnja preverjanja, po potrebi tudi z dodatnimi kontrolami, da se določi obseg težav in ali je stopnja napake nad sprejemljivo ravni. Odgovorni organ sprejme potrebne preventivne in popravne ukrepe ter o njih obvesti Komisijo v povzetku iz točke (b) prvega pododstavka člena 59(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

5. Komisija z izvedbenimi akti sprejme potrebna pravila, s katerimi naj bi se dosegla enotna uporaba tega člena. Ta pravila se lahko nanašajo zlasti na naslednje:

- (a) pravila v zvezi z upravnim nadzorom in pregledi na kraju samem, vključno z nenapovedanimi pregledi na kraju samem, ki jih odgovorni organ izvaja v zvezi s spoštovanjem obveznosti, spoštovanjem zavez in pravil o upravičenosti, ki izhajajo iz uporabe te uredbe in posebnih uredb; vključno s pravili glede obdobja, v katerem bi bilo treba hraniti spremeno dokumentacijo;
- (b) pravila o minimalni ravni pregledov na kraju samem, ki so potrebne za uspešno obvladovanje tveganj, ter pogoje, pod katerimi morajo države članice obseg takšnih pregledov povečati ali zmanjšati, kadar sistemi upravljanja in nadzora delujejo dobro, stopnje napake pa so na sprejemljivi ravni;
- (c) pravila in metode za poročanje o opravljenem nadzoru in preverjanjih ter njihovih rezultatih.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Člen 28

Plačilo upravičencem

Odgovorni organi zagotovijo, da upravičenci čim prej in v celoti prejmejo celotni znesek javne podpore. Noben znesek se ne odšteje ali zadrži, prav tako se ne obračuna nobena posebna dajatev ali druga dajatev z enakovrednim učinkom, ki bi znižala zneske za upravičence.

Člen 29

Naloge revizijskega organa

- 1. Da bi podprli mnenje, predloženo v skladu s členom 59 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, revizijski organ zagotovi, da se izvedejo revizije sistemov upravljanja in nadzora, in sicer na ustreznem vzorcu izdatkov, vključenih v letni zaključni račun. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 58 te uredbe, ki opredeljuje status revizijskih organov in pogoje, ki jih morajo izpolnjevati njihove revizije.
- 2. Kadar revizijo izvede telo, ki ni revizijski organ, revizijski organ zagotovi, da ima takšno telo potrebno specializirano strokovno znanje in da deluje neodvisno.
- 3. Revizijski organ zagotovi, da revizija izpolnjuje mednarodno sprejete revizijske standarde.

Člen 30

Sodelovanje z revizijskimi organi

- 1. Komisija sodeluje z revizijskimi organi zaradi uskladitve njihovih revizijskih načrtov in metod ter zagotovi čimprejšnjo izmenjavo rezultatov revizij v zvezi s sistemi upravljanja in nadzora, da se v kar največji meri in sorazmerno izkoristijo sredstva za nadzor in prepreči neupravičeno podvajanje dela.
- 2. Komisija in revizijski organi se redno sestajajo, da izmenjajo stališča v zvezi z zadevami, povezanimi z izboljšanjem sistemov upravljanja in nadzora.

Člen 31

Nadzor in revizije s strani Komisije

- 1. Komisija na podlagi razpoložljivih informacij, vključno s postopkom imenovanja, zahtevkom za plačilo letne razlike iz člena 44, letnimi poročili o izvajanju in revizijami s strani nacionalnih organov in organov Unije, oceni, ali so države članice vzpostavile sisteme upravljanja in nadzora, ki so skladni s to uredbo ter da ti sistemi uspešno delujejo pri izvajanju nacionalnih programov.

2. Brez poseganja v revizije, ki jih opravijo države članice, lahko uradniki Komisije ali pooblaščen predstavniki Komisije opravijo revizije ali preglede na kraju samem po vsaj 12-dnevnem predhodnem obvestilu pristojnega nacionalnega organa, razen v nujnih primerih. Komisija spoštuje načelo sorazmernosti ob upoštevanju potrebe po preprečevanju neupravičenega podvajanja revizij ali pregledov, ki jih izvajajo države članice, stopnje tveganja za proračun Unije in potrebe po kar največjem zmanjšanju upravnega bremena za upravičence. Uradniki ali pooblaščen predstavniki države članice lahko sodelujejo pri takšnih revizijah ali pregledih.

3. Revizije ali pregledi lahko vključujejo zlasti:

- (a) preverjanje učinkovitosti delovanja sistemov upravljanja in nadzora v nacionalnem programu ali katerem njegovem delu;
- (b) skladnost upravnih praks s pravili Unije;
- (c) obstoj zahtevane spremne dokumentacije in njene povezave z ukrepi, podprtimi v okviru nacionalnih programov;
- (d) pogoje, pod katerimi so bili ukrepi izvedeni in nadzirani;
- (e) oceno dobrega finančnega poslovanja ukrepov in/ali nacionalnega programa.

4. Uradniki Komisije ali njeni pooblaščen predstavniki, ki so ustrezno pooblaščen za izvajanje revizij ali pregledov na kraju samem, imajo dostop do vseh potrebnih evidenc, dokumentov in metapodatkov, ne glede na vrsto nosilca, na katerem so shranjeni, v zvezi s projekti in tehnično pomočjo ali s sistemi upravljanja in nadzora. Države članice Komisiji na zahtevo zagotovijo kopije takih evidenc, dokumentov in metapodatkov. Pooblastila iz tega odstavka ne vplivajo na uporabo nacionalnih določb, na podlagi katerih določene ukrepe izvajajo uradniki, posebej imenovani z akti nacionalne zakonodaje. Uradniki Komisije in pooblaščen predstavniki med drugim ne sodelujejo pri preiskavah na domu ali uradnih zaslisanjih oseb v okviru nacionalne zakonodaje. Vendar pa imajo brez poseganja v pristojnosti nacionalnih sodišč in ob polnem spoštovanju temeljnih pravic zadevnih pravnih subjektov dostop do tako pridobljenih informacij.

5. Na zahtevo Komisije in s soglasjem zadevne države članice pristojni organi te države članice izvedejo dodaten nadzor ali preiskave v zvezi z ukrepi iz te uredbe. Pri takšnem nadzoru lahko sodelujejo zastopniki Komisije ali osebe, ki jih Komisija za to pooblasti. Za izboljšanje nadzora lahko Komisija s soglasjem zadevnih držav članic za nekatere preglede ali preiskave za pomoč zaprosi organe teh držav članic.

6. Komisija lahko od države članice zahteva sprejetje potrebnih ukrepov za zagotovitev uspešnega delovanja njenih sistemov upravljanja in nadzora ali pravilnost izdatkov v skladu s pravili o upravičenosti.

ODDELEK 3

Finančno poslovanje

Člen 32

Proračunske obveznosti

1. Proračunske obveznosti Unije za posamezni nacionalni program se izvršijo v letnih obrokih v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.
2. Sklep Komisije o odobritvi nacionalnega programa predstavlja sklep o financiranju v smislu člena 84 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 in po uradnem obvestilu zadevni državi članici pravno obveznost v smislu navedene uredbe.
3. Proračunska obveznost za prvi obrok za posamezni nacionalni program nastane, ko Komisija odobri nacionalni program.
4. Proračunske obveznosti za naslednje obroke Komisija izvrši pred 1. majem vsakega leta na podlagi sklepa iz odstavka 2 tega člena, razen kadar se uporablja člen 16 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 33**Splošna pravila za plačila**

1. Komisija izplača prispevke iz proračuna Unije za nacionalne programe v skladu s proračunskimi odobritvami in glede na razpoložljivost sredstev. Vsako plačilo se knjiži na najstarejšo odprto proračunsko obveznost.
2. Plačila so v obliki začetnega predhodnega financiranja, letnega predhodnega financiranja, plačila letne razlike in plačila končne razlike.
3. Uporablja se člen 90 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 34**Zbiranje začetnega predhodnega financiranja in plačila letne razlike**

1. Skupni znesek plačil začetnega predhodnega financiranja in plačil letne razlike ne presega 95 % prispevka za zadevni nacionalni program iz proračuna Unije.
2. Ko je dosežena zgornja meja 95 %, lahko države članice nadaljujejo pošiljanje zahtevkov za plačilo Komisiji.

Člen 35**Ureditev predhodnega financiranja**

1. Po sklepu Komisije o odobritvi nacionalnega programa Komisija imenovanemu odgovornemu organu v štirih mesecih plača znesek začetnega predhodnega financiranja za celotno programsko obdobje. Ta znesek začetnega predhodnega financiranja predstavlja 4 % celotnega prispevka za zadevni nacionalni program iz proračuna Unije. Razdeli se lahko na dva obroka, odvisno od razpoložljivosti proračunskih sredstev.
2. Letno predhodno financiranje v znesku 3 % celotnega prispevka iz proračuna Unije za zadevni nacionalni program se izplača pred 1. februarjem 2015. V letih 2016 do 2022 znaša 5 % celotnega prispevka za zadevni nacionalni program iz proračuna Unije.
3. Če je nacionalni program odobren leta 2015 ali pozneje, se zneska začetnega predhodnega financiranja in letnega predhodnega financiranja izplačata najpozneje 60 dni po sprejetju nacionalnega programa, odvisno od razpoložljivosti proračunskih sredstev.
4. V primeru sprememb celotnega prispevka iz proračuna Unije za nacionalni program se zneski začetnega kot tudi letnega predhodnega financiranja ustrezno spremenijo in so razvidni iz sklepa o financiranju.
5. Predhodno financiranje se uporablja za plačila upravičencem pri izvajanju nacionalnega programa ter za izdatke pristojnih organov v zvezi s tehnično pomočjo. Pristojnemu organu se da nemudoma na voljo za te namene.

Člen 36**Obračun predhodnega financiranja**

1. Znesek, plačan kot začetno predhodno financiranje, Komisija v celoti obračuna v skladu s postopkom iz člena 40 najpozneje ob zaključku nacionalnega programa.
2. Znesek, ki je bil izplačan v obliki letnega predhodnega financiranja, se v zaključnem računu Komisije obračuna v skladu s členom 39.
3. Komisiji se povrne celotni znesek, nakazan za predhodno financiranje, če v skladu s členom 44 v 36 mesecih od datuma nakazila prvega obroka zneska začetnega predhodnega financiranja ni bil poslan noben zahtevek za plačilo.
4. Obresti, ki nastanejo na začetno predhodno financiranje, se porabijo za zadevni nacionalni program in odštejejo od zneska javnih odhodkov, navedenega v zahtevku za končno plačilo.

*Člen 37***Notranja razporeditev prejemkov**

1. Kot notranje razporejeni prejemki v smislu člena 21 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 veljajo:
 - (i) zneski, ki se v skladu s členoma 45 in 47 te uredbe vplačajo v proračun Unije, vključno z obrestmi;
 - (ii) zneski, ki se po zaključku programov v skladu s predhodnim večletnim finančnim okvirom vplačajo v proračun Unije, vključno z obrestmi.
2. Zneski iz odstavka 1 se vplačajo v proračun Unije, v primeru ponovne uporabe pa se najprej uporabijo za financiranje izdatkov v skladu s posebnimi uredbami.

*Člen 38***Opredelitev proračunskega leta**

Za namene te uredbe proračunsko leto iz člena 59 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, zajema izplačane izdatke in prejete prejemke, ki so bili knjiženi v računovodski izkaz odgovornega organa v obdobju od 16. oktobra leta „N – 1“ do 15. oktobra leta „N“.

*Člen 39***Plačilo letne razlike**

1. Komisija plača letno razliko na podlagi veljavnega finančnega načrta, letnega zaključnega računa za ustrezno proračunsko leto nacionalnega programa in ustrezne odločitve o potrditvi obračuna.
2. Letni zaključni račun zajema plačila, ki jih opravi odgovorni organ, tudi plačila v zvezi s tehnično pomočjo, med proračunskim letom in za katere so izpolnjene zahteve glede nadzora iz člena 27.
3. Letna razlika se glede na razpoložljivost proračunskih sredstev plača najpozneje šest mesecev po tem, ko Komisija za sprejemljive oceni informacije in dokumente iz člena 44(1) in člena 54 ter so obračunani zadnji letni zaključni računi.

*Člen 40***Zaključek programa**

1. Države članice do 31. decembra 2023 predložijo naslednje dokumente:
 - (a) informacije, ki se zahtevajo za zadnji letni zaključni račun v skladu s členom 44(1);
 - (b) zahtevek za plačilo končne razlike ter
 - (c) končno poročilo o izvajanju nacionalnega programa, kot je navedeno v členu 54(1).
2. Zadnji letni zaključni račun vključuje tudi plačila, ki jih opravi odgovorni organ v obdobju od 16. oktobra 2022 do 30. junija 2023.
3. Po prejemu dokumentov iz odstavka 1 Komisija plača končno razliko na podlagi veljavnega finančnega načrta, zadnjega letnega zaključnega računa in ustrezne odločitve o potrditvi obračuna.
4. Končna razlika se glede na razpoložljivost proračunskih sredstev plača najpozneje tri mesece po dnevu potrditve obračuna za zadnje proračunsko leto ali en mesec po dnevu sprejetja končnega poročila o izvajanju, odvisno od tega, kaj je pozneje. Zneske, dodeljene po plačilu razlike, Komisija brez poseganja v člen 52 sprosti v šestih mesecih.

*Člen 41***Prekinitev roka za plačilo**

1. Rok za plačilo na podlagi zahtevka za plačilo lahko odredbodajalec na podlagi prenosa pooblastil prekine v smislu Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 za največ šest mesecev, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

- (a) po informacijah nacionalnega revizijskega organa ali revizijskega organa Unije obstajajo jasni dokazi o znatnih pomanjkljivostih pri delovanju sistema upravljanja in nadzora;
- (b) odredbodajalec na podlagi prenosa pooblastil mora izvesti dodatna preverjanja, potem ko je bil obveščen in opozorjen, da so izdatki iz zahtevka za plačilo povezani z nepravilnostjo, ki ima resne finančne posledice;
- (c) eden ali več dokumentov, ki se zahtevajo v skladu s členom 44(1), ni bilo predloženih.

Država članica lahko privoli, da se obdobje prekinitve podaljša za dodatne tri mesece.

2. Odredbodajalec na podlagi prenosa pooblastil omeji prekinitev tistega dela izdatkov, ki ga zajema zahtevka za plačilo, na katerega so vplivali elementi iz prvega pododstavka odstavka 1, razen če ni mogoče ugotoviti, za kateri del izdatkov gre. Odredbodajalec na podlagi prenosa pooblastil nemudoma pisno obvesti državo članico in odgovorni organ o razlogu za prekinitev in od njiju zahteva, da popravita stanje. Odredbodajalec na podlagi prenosa pooblastil prekliče prekinitev, takoj ko so sprejeti potrebni ukrepi.

*Člen 42***Odložitev plačila**

1. Komisija lahko odloži plačilo celotne letne razlike ali njenega dela, kadar:

- (a) se v sistemu upravljanja in nadzora nacionalnega programa ugotovi resna pomanjkljivost glede učinkovitega delovanja sistema, ki ogroža prispevek Unije za nacionalni program in za katero niso bili sprejeti popravni ukrepi;
- (b) so izdatki v letnem zaključnem računu povezani z nepravilnostjo, ki ima resne finančne posledice in ki ni bila odpravljena, ali
- (c) država članica ni sprejela potrebnih ukrepov za izboljšanje stanja, ki povzroči prekinitev iz člena 41.

2. Komisija se lahko odloči, da odloži izplačilo celotne letne razlike ali njenega dela, potem ko je zadevni državi članici dala možnost, da predloži svoje pripombe.

3. Komisija prekliče odložitev izplačila celotne letne razlike ali njenega dela, kadar zadevna država članica sprejme potrebne ukrepe, zaradi katerih je odložitev mogoče preklicati.

*Člen 43***Uporaba eura**

1. Zneski iz nacionalnih programov, ki so jih predložile države članice, napovedi izdatkov, poročila o izvrševanju odhodkov, zahtevki za plačila, letni zaključni računi in izdatki, navedeni v letnih in končnih poročilih o izvajanju, so izraženi v eurih.

2. Države članice, katerih valuta na dan zahtevka za plačilo ni euro, zneske izdatkov, ki so nastali v nacionalni valuti, preračunajo v eure. Ti zneski se v eure preračunajo po mesečnem računovodskem menjalnem tečaju eura Komisije v mesecu, v katerem so bili izdatki vknjiženi v računovodskih izkazih odgovornega organa zadevnega nacionalnega programa. Ta menjalni tečaj Komisija vsak mesec objavi v elektronski obliki.

3. V primerih, ko euro postane valuta države članice, se postopek preračunavanja iz odstavka 2 še naprej uporablja za vse izdatke, ki jih je odgovorni organ vknjižil v računovodske izkaze pred dnem, ko začne veljati nepreklicno določeno menjalno razmerje med nacionalno valuto in eurom.

ODDELEK 4

Potrditev obračuna in finančni popravki

Člen 44

Zahtevek za plačilo letne razlike

1. Do 15. februarja leta, ki sledi proračunskemu letu, vsaka država članica Komisiji predloži dokumente in informacije, ki se zahtevajo na podlagi člena 59(5) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Predloženi dokumenti se uporabijo kot zahtevek za plačilo letne razlike. Rok 15. februarja lahko Komisija na podlagi sporočila zadevne države članice izjemoma podaljša največ do 1. marca. Države članice lahko te informacije objavijo na primerni ravni.

2. Komisija lahko od države članice zahteva, da zagotovi dodatne informacije za namene letne potrditve obračuna. Če država članica zahtevanih informacij ne predloži v roku, ki ga določi Komisija, lahko Komisija sprejme odločitev o potrditvi obračuna na podlagi informacij, ki jih ima na voljo.

3. Komisija z izvedbenimi akti sprejme predloge, v skladu s katerimi se pripravijo dokumenti iz odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 59(2).

Člen 45

Letna potrditev obračunov

1. Komisija do 31. maja v letu, ki sledi proračunskemu letu, odloča o potrditvi letnih zaključnih računov za vsak nacionalni program. Odločitev o potrditvi obračunov zajema celovitost, točnost in verodostojnost predloženih letnih zaključnih računov brez poseganja v kakršne koli naknadne finančne popravke.

2. Komisija z izvedbenimi akti določi ureditev glede izvajanja postopka letne potrditve obračuna, kar zadeva ukrepe, ki jih je treba izvesti v zvezi s sprejetjem sklepa in njegove izvedbe, vključno z izmenjavo informacij med Komisijo in državami članicami ter roki, ki jih je treba upoštevati. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Člen 46

Finančni popravki držav članic

Države članice izvedejo finančne popravke, ki so potrebni v zvezi s posameznimi ali sistemskimi nepravilnostmi, ugotovljenimi pri nacionalnih programih. Finančni popravki se izvedejo tako, da se zadevni prispevek v celoti ali delno ukine iz proračuna Unije. Države članice upoštevajo naravo in resnost nepravilnosti ter finančno izgubo za proračun Unije ter izvedejo sorazmeren popravek. Črtani in izterjani zneski ter pripadajoče obresti se prerazporedijo v zadevni nacionalni program, razen zneskov, ki izhajajo iz nepravilnosti, ki so jih ugotovili Računsko sodišče in službe Komisije, tudi OLAF. Po zaključku nacionalnega programa zadevna država članica povrne izterjane zneske v proračun Unije.

Člen 47

Potrditev skladnosti in finančni popravki Komisije

1. Komisija izvede finančne popravke z ukinitvijo dela ali celotnega prispevka iz proračuna Unije k nacionalnemu programu in z izterjavo od zadevne države članice, da se iz financiranja Unije izključijo vsi izdatki, ki kršijo veljavno zakonodajo, vključno v zvezi s pomanjkljivostmi sistemov upravljanja in nadzora držav članic, ki jih je ugotovila Komisija ali Računsko sodišče.

2. Kršitev veljavne zakonodaje je podlaga za finančni popravek samo v povezavi z izdatki, ki so bili prijavljeni Komisiji, in če je izpolnjen eden izmed naslednjih pogojev:

- (a) kršitev je vplivala na izbiro projektov v nacionalnem programu ali – v primeru, da zaradi narave kršitve ni mogoče ugotoviti takšnega učinka – če obstaja znatno tveganje, da je kršitev imela takšen učinek;
- (b) kršitev je vplivala na znesek izdatkov, prijavljenih za povračila iz proračuna Unije, ali – v primeru, da zaradi narave kršitve ni mogoče ugotoviti njenega finančnega učinka – če obstaja znatno tveganje, da je kršitev imela takšen učinek.

3. Komisija pri odločanju o finančnem popravku iz odstavka 1 upošteva načelo sorazmernosti tako, da upošteva vrsto in resnost kršitve veljavne zakonodaje ter njene finančne posledice za proračun Unije.

4. Pred sprejetjem vsakega sklepa o zavrnitvi financiranja se ugotovitve Komisije in odgovori zadevne države članice uradno pisno sporočijo obema stranema, pri čemer ti nato na podlagi teh sporočil skušata skleniti dogovor o ukrepih, ki jih je treba sprejeti.

5. Financiranje se ne sme zavrniti za:

- (a) odhodke, ki jih odgovorni organ ustvari več kot 36 mesecev prej, preden Komisija uradno pisno obvesti državo članico o svojih ugotovitvah;
- (b) odhodke za večletne ukrepe v okviru nacionalnih programov, kadar se zadnja obveznost upravičenca ustvari več kot 36 mesecev prej, preden Komisija uradno pisno obvesti državo članico o svojih ugotovitvah;
- (c) odhodke za ukrepe, predvidene v nacionalnih programih, razen tistih iz točke (b), za katere je bilo izplačilo ali, odvisno od primera, končno izplačilo odgovornega organa izvedeno več kot 36 mesecev prej, preden Komisija uradno pisno obvesti državo članico o svojih ugotovitvah.

6. Komisija z izvedbenimi akti določi ureditve glede izvajanja postopka potrditve skladnosti, kar zadeva ukrepe, ki jih je treba izvesti v zvezi s sprejetjem sklepa in njegovo izvedbo, vključno z izmenjavo informacij med Komisijo in državami članicami ter roki, ki jih je treba upoštevati. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Člen 48

Obveznosti držav članic

Finančni popravek Komisije ne posega v obveznost države članice, da izvrši terjatve v skladu s točko (h) člena 21 te uredbe in da izterja državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU in v skladu s členom 14 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 ⁽¹⁾.

Člen 49

Povračilo

1. Vsako povračilo v proračun Unije se izvrši pred rokom, določenim v nalogu za izterjavo, sestavljenim v skladu s členom 80 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012. Ta rok je zadnji dan drugega meseca, ki sledi izdaji naloga.

2. Za vsako zamudo pri povračilu se plačajo zamudne obresti, ki se zaračunajo za obdobje od roka za plačilo do datuma dejanskega plačila. Obrestna mera je 1,5 odstotne točke višja od obrestne mere, ki jo uporablja Evropska centralna banka za svoje operacije glavnega refinanciranja prvi delovni dan meseca, v katerem je rok izplačila.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L 83, 27.3.1999, str. 1.)

ODDELEK 5

Sprostitev obveznosti

Člen 50

Načela

1. Nacionalni programi se predložijo v postopek sprostitve obveznosti, uveden na podlagi tega, da se zneski, povezani s prevzeto obveznostjo, ki niso zajeti v začetnem in letnem predhodnem financiranju iz člena 35 in zahtevku za plačilo iz člena 44, sprostijo do 31. decembra drugega leta po prevzetju proračunske obveznosti. Komisija za namen sprostitve obveznosti znesek izračuna tako, da proračunskim obveznostim za vsako leto med leti 2015 in 2020 prišteje šestino letnih proračunskih obveznosti, povezanih s celotnim zneskom prispevka za leto 2014.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se roki za sprostitev obveznosti ne uporabljajo za letne proračunske obveznosti, povezane s celotnim letnim prispevkom za leto 2014.
3. Če je prva letna proračunska obveznost povezana s celotnim letnim prispevkom za leto 2015, se roki za sprostitev obveznosti z odstopanjem od odstavka 1 ne uporabljajo za letne proračunske obveznosti, povezane s celotnim letnim prispevkom za leto 2015. Komisija v takih primerih znesek iz odstavka 1 izračuna tako, da vsaki proračunski obveznosti med leti 2016 in 2020 prišteje petino letne proračunske obveznosti, povezane s celotnim zneskom prispevka za leto 2015.
4. Prevzeta obveznost v zvezi z zadnjim letom obdobja se sprostí v skladu s pravili, ki veljajo za zaključek programov.
5. Vse prevzete obveznosti, ki so še odprte na zadnji dan upravičenosti do odhodkov v skladu s členom 17(3) in za katere odgovorni organ ne predloži zahtevka za plačilo v šestih mesecih po omenjenem datumu, se samodejno sprostijo.

Člen 51

Odstopanja od sprostitve obveznosti

1. Znesek, na katerega se nanaša sprostitev obveznosti, se zmanjša za zneske, ki jih pristojni organ ni mogel prijaviti Komisiji:
 - (a) ker so bili ukrepi začasno ustavljeni zaradi sodnih postopkov ali upravnih pritožb z odločilnim učinkom ali
 - (b) zaradi višje sile, ki je resno vplivala na izvajanje nacionalnega programa v celoti ali delno. Odgovorni organi, ki se sklicujejo na višjo silo, dokažejo njene neposredne posledice za izvajanje nacionalnega programa v celoti ali delno.

Za zmanjšanje se lahko zaprosi enkrat, če je začasna ustavitev ali višja sila trajala do enega leta. Če je začasna ustavitev ali višja sila trajala več kot eno leto, se za zmanjšanje lahko zaprosi večkrat, skladno s trajanjem višje sile ali številom let med datumom sodne ali upravne odločbe, s katero je bilo izvajanje ukrepov začasno ustavljeno, in datumom končne sodne ali upravne odločbe.

2. Država članica do 31. januarja pošlje Komisiji informacije o izjemah iz odstavka 1 za znesek, z namenom, da se znesek prijavi do konca predhodnega leta.
3. Del proračunskih obveznosti, za katere je bil predložen zahtevek za plačilo, a je Komisija plačilo 31. decembra leta $N + 2$ zmanjšala ali odložila, se ne upošteva pri izračunu zneska za samodejno sprostitev obveznosti.

Člen 52

Postopek

1. Kadar koli obstaja tveganje glede uporabe sprostitve obveznosti iz člena 50, Komisija o tem čim prej obvesti državo članico.

2. Komisija na podlagi informacij, ki so ji na voljo 31. januarja, obvesti odgovorni organ o znesku za sprostitev obveznosti, ki izhaja iz prejetih informacij.
3. Zadevna država članica ima na voljo dva meseca, da se dogovori o znesku, za katerega se izvede sprostitev obveznosti, ali da predloži svoje pripombe.
4. Komisija izvede samodejno sprostitev obveznosti najkasneje devet mesecev po zadnjem roku, ki izhaja iz uporabe odstavkov 1 do 3.
5. V primeru samodejne sprostitve obveznosti se prispevek iz proračuna Unije za zadevni nacionalni program za zadevno leto zmanjša za znesek samodejne sprostitve obveznosti. Prispevek Unije v finančnem načrtu se sorazmerno zmanjša, razen če država članica ne predloži popravljenega finančnega načrta.

POGLAVJE V

OBVEŠČANJE, SPOROČANJE, SPREMLJANJE, VREDNOTENJE IN POROČANJE

Člen 53

Obveščanje in objavljanje

1. Države članice in odgovorni organi so odgovorni za:
 - (a) spletno mesto ali spletni portal z informacijami o nacionalnih programih in dostopom do njih v zadevni državi članici;
 - (b) obveščanje morebitnih upravičencev o možnostih financiranja v okviru nacionalnih programov;
 - (c) objavljanje informacij za državljane Unije glede vloge in dosežkov posebnih uredb z ukrepi obveščanja in sporočanja o rezultatih in učinku nacionalnih programov.
2. Države članice zagotovijo preglednost izvajanja nacionalnih programov in vodijo seznam ukrepov, podprtih s posameznimi nacionalnimi programi, ki je na voljo na spletni strani ali na spletnem portalu. Seznam ukrepov vključuje posodobljene informacije o končnih upravičencih, nazive projektov in znesek sredstev Unije, ki jim je dodeljen.
3. Praviloma se informacije objavijo, razen če je dostop do njih omejen zaradi njihove zaupne narave, kar predvsem zadeva varnost, javni red, kazenske preiskave in varstvo osebnih podatkov.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 58, da se določijo pravila glede ukrepov obveščanja in objavljanja za javnost ter glede ukrepov obveščanja za upravičence.
5. Komisija z izvedbenimi akti opredeli tehnične značilnosti ukrepov obveščanja in objavljanja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 59(3).

Člen 54

Poročila o izvajanju

1. Do 31. marca 2016 in do 31. marca vsakega naslednjega leta do vključno leta 2022 odgovorni organ Komisiji predloži letno poročilo o izvajanju posameznega nacionalnega programa v preteklem proračunskem letu in lahko te informacije objavi na ustrezni ravni. Poročilo, predloženo leta 2016, bo zajemalo proračunski leti 2014 in 2015. Država članica predloži končno poročilo o izvajanju nacionalnih programov do 31. decembra 2023.
2. Letna poročila o izvajanju vsebujejo informacije o:
 - (a) izvajanju nacionalnega programa s sklicevanjem na finančne podatke in kazalnike;
 - (b) morebitnih pomembnih vprašanjih, ki zadevajo uspešnost nacionalnega programa.

3. Ob upoštevanju vmesnega pregleda iz člena 15 se v letnem poročilu o izvajanju, predloženem leta 2017, navedejo in ocenijo:

(a) informacije iz odstavka 2;

(b) napredek pri doseganju ciljev nacionalnih programov prek prispevka iz proračuna Unije;

(c) sodelovanje ustreznih partnerjev, kot je določeno v členu 12.

4. Letno poročilo o izvajanju, predloženo leta 2020, in končno poročilo o izvajanju poleg informacij in ocene iz odstavka 2 vključujeta tudi informacije in oceno o napredku pri doseganju ciljev nacionalnega programa, ob upoštevanju rezultatov dialoga o usmeritvi iz člena 13(1).

5. Letna poročila o izvajanju iz odstavkov 1 do 4 so sprejemljiva, če vsebujejo vse informacije, zahtevane v navedenih odstavkih. Če poročilo ni sprejemljivo, Komisija v 15 delovnih dneh po prejemu letnega poročila o izvajanju o tem obvesti zadevno državo članico, sicer šteje za sprejemljivo.

6. Komisija obvesti zadevno državo članico o svojih pripombah glede letnega poročila o izvajanju v dveh mesecih od datuma prejema. Če Komisija ne predloži pripomb v tem roku, poročila štejejo za sprejeta.

7. Komisija lahko da pripombe v zvezi z vprašanji iz letnega poročila odgovornega organa o izvajanju, ki vplivajo na izvajanje nacionalnega programa. Če so takšne pripombe predložene, odgovorni organ zagotovi potrebne informacije v zvezi z navedenimi pripombami in po potrebi obvesti Komisijo o sprejetih ukrepih. Komisija je obveščena najpozneje v treh mesecih po tem, ko je predložila take pripombe.

8. Komisija z izvedbenimi akti sprejme predloge, v skladu s katerimi se pripravijo letna poročila in končno poročilo o izvajanju. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 59(2).

Člen 55

Skupni okvir za spremljanje in vrednotenje

1. Komisija redno spremlja izvajanje te uredbe in posebnih uredb, po potrebi v sodelovanju z državami članicami.

2. Izvajanje posebnih uredb Komisija ovrednoti skupaj z državami članicami v skladu s členom 57.

3. Vzpostavi se skupni okvir za spremljanje in vrednotenje z namenom merjenja ustreznosti, uspešnosti, učinkovitosti, dodane vrednosti in vzdržnosti ukrepov ter poenostavitve in zmanjšanja upravnega bremena glede na cilje te uredbe in posebnih uredb ter uspešnost te uredbe in posebnih uredb kot instrumentov, ki prispevajo k razvoju območja svobode, varnosti in pravice.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 58, da se nadalje razvije skupni okvir za spremljanje in vrednotenje.

5. Države članice Komisiji zagotovijo potrebne informacije, ki omogočajo spremljanje in vrednotenje te uredbe in posebnih uredb.

6. Komisija upošteva tudi dopolnjevanje med ukrepi, ki se izvajajo na podlagi posebnih uredb, in tistimi, ki se izvajajo na podlagi drugih ustreznih politik, instrumentov in pobud Unije.

7. Komisija posebno pozornost v skladu s členom 8 nameni spremljanju in vrednotenju ukrepov in programov v povezavi s tretjimi državami.

Člen 56

Vrednotenje nacionalnih programov s strani držav članic

1. Države članice izvajajo vrednotenje iz člena 57(1). Vrednotenje, ki mora biti izvedeno leta 2017, prispeva k izboljšanju kakovosti zasnov in izvajanja nacionalnih programov v skladu s skupnim okvirom za spremljanje in vrednotenje.

2. Države članice zagotovijo, da se uporabljajo postopki za pridobivanje in zbiranje podatkov, potrebnih za vrednotenje iz odstavka 1, vključno s podatki, povezanimi s kazalniki iz skupnega okvira za spremljanje in vrednotenje.

3. Vrednotenje iz člena 57(1) izvajajo strokovnjaki, ki so funkcionalno neodvisni od odgovornih organov, revizijskih organov in pooblaščenih organov. Ti strokovnjaki so lahko povezani z avtonomno javno institucijo, pristojno za spremljanje, vrednotenje in revizijo uprave. Komisija zagotovi navodila za izvajanje vrednotenja.

4. Vrednotenja iz člena 57(1) se objavijo v celoti, razen če je dostop do informacij omejen zaradi njihove zaupne narave, kar predvsem zadeva varnost, javni red, kazenske preiskave in varstvo osebnih podatkov.

Člen 57

Poročila o vrednotenju s strani držav članic in Komisije

1. Države članice v skladu s skupnim okvirom za spremljanje in vrednotenje Komisiji predložijo:

(a) vmesno poročilo o vrednotenju izvajanja ukrepov in napredka pri doseganju ciljev nacionalnih programov najpozneje do 31. decembra 2017;

(b) poročilo o naknadnem vrednotenju učinkov ukrepov znotraj njihovih nacionalnih programov najpozneje do 31. decembra 2023.

2. Na podlagi poročil iz odstavka 1 Komisija Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predloži:

(a) vmesno poročilo o vrednotenju izvajanja te uredbe in posebnih uredb na ravni Unije najpozneje do 30. junija 2018. V to vmesno poročilo se vključi tudi ocena vmesnega pregleda, izvedenega v skladu s to uredbo in posebnimi uredbami;

(b) poročilo o naknadnem vrednotenju učinkov te uredbe in posebnih uredb, in sicer po zaključku nacionalnih programov, najpozneje do 30. junija 2024.

3. Z naknadnim vrednotenjem Komisije se preuči tudi učinek posebnih uredb na razvoj območja svobode, varnosti in pravice glede njihovega prispevka k naslednjim ciljem:

(a) razvoju skupne kulture obmejne varnosti, sodelovanja organov pregona ter obvladovanja kriz;

(b) učinkovitemu upravljanju migracijskih tokov v Unijo;

(c) razvoju skupnega evropskega azilnega sistema;

- (d) pravični in enaki obravnavi državljanov tretjih držav;
- (e) solidarnosti in sodelovanju med državami članicami pri reševanju vprašanj glede migracije in notranje varnosti;
- (f) skupnemu pristopu Unije k migraciji in varnosti tretjih držav.

4. Vsa poročila o vrednotenju na podlagi tega člena se objavijo v celoti, razen če je dostop do informacij omejen zaradi njihove zaupne narave, kar predvsem zadeva varnost, javni red, kazenske preiskave in varstvo osebnih podatkov.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 58

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(5), člena 26(4), člena 29(1), člena 53(4) in člena 55(4) se prenese na Komisijo za sedem let od 21. maja 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za tri leta, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem sedemletnega obdobja.
3. Pooblastilo iz člena 5(5), člena 26(4), člena 29(1), člena 53(4) in člena 55(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegiran akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 5(5), členom 26(4), členom 29(1), členom 53(4) in členom 55(4), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v dveh mesecih od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 59

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za sklada za azil, migracije in vključevanje in za notranjo varnost. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme, razen za člen 14(4), člen 24(5), člen 45(2), člen 47(6) in člen 53(5) te uredbe.

Člen 60

Pregled

Evropski parlament in Svet na predlog Komisije pregledata to uredbo do 30. junija 2020.

Člen 61

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 16. aprila 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS
